

Apărarea Națională

ORGAN SĂPTĂMÂNAL AL LIGII APĂRĂRII NAȚIONALE CREȘTINE

Director:
Dr. DIONISIU BENEĂ
REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA
Arad, strada Vicențiu Babeș No. 6.

Deviza noastră: „Hristos, Regele, Națiunea”.
„Vom lavi de-opotrivă în Iordanul paraziților și în Românul necinstit
și înstrăinat.”

Opera sub conducerea unui Comitet.
ABONAMENTUL PE UN AN:
Pentru plugari și muncitori — Lei 100
Pentru intelectuali — Lei 200
Pentru Institut. și fabrici — Lei 500

Cine persecută pe creștinii din Rusia.

Iubiți cititori ai foii „Apărarea Națională” ați văzut în numerele trecute că a tot spus despre persecuțiile groaznice ce le îndură beții ruși, creștini ortodocși ca și noi Românii.

Mulți cari nu știu, s'or fi întrebat în mintea lor: Cum se face oare că guvernul și conducătorii Rusiei cari sunt creștini ortodocși, să persecute pe cei de o credință cu ei? Apoi la aceasta, răspund: *Rusia în ziua de astăzi a ajuns să fie condusă numai de jidani.* Pentru cari nu cred, iată mai jos dau o listă de cei cari au fost și sunt în fruntea Rusiei, conducători bolșevici sau comuniști.

Numele fals (pseudonim)	Numele adevărat	Din ce nație-l
1. Lenin	Ulianov	jid rus
2. Trotsky	Braunstein	jidani
3. Steklov	Nathankiss	jidani
4. Martov	Zederbaum	jidani
5. Zinovier	Apfelbaum	jidani
6. Gussiev	Dropkin	jidani
7. Kamenev	Rosenfeld	jidani
8. Suhanov	Ghimmer	jidani
9. Sagarski	Krakhman	jidani
10. Bogdanov	Silberstein	jidani
11. Garev	Goldman	jidani
12. Uritzchi	Radomilschi	jidani
13. Volodarschi	Kohen	jidani
14. Sverdlov	Sverdlov	jidani
15. Kamkov	Katz	jidani
16. Sanetzky	Fürstenber	jidani
17. Daun	Gurevici	jidani
18. Meskovsky	Goldberg	jidani
19. Parvus	Helfant	jidani
20. Riazanov	Goldenbach	jidani
21. Martinov	Zimber	jidani
22. Cernomorsky	Comernordic	jidani
23. Pianitzky	Levin	jidani
24. Abramovici	Rein	jidani
25. Solutzev	Blechman	jidani
26. Zverdici	Fonstein	jidani
27. Radek	Sobelson	jidani
28. Litvinov alias		
29. Finkelstejn	Wallak	jidani
30. Lunaciarschi	Lunaciarski	Rus
31. Peters	Peters	Leton
32. Maklakovsky	Rosenblum	jidani
33. Lipinsky	Levenson	jidani
34. Vobrov	Natanson	jidani
35. Ortodox	Axelrod	jidani
36. Garin	Gherfeld	jidani
37. Glazanov	Schulze	jidani
38. Lebedieva	Simson	jidani
39. Joffe	Joffe	jidani
40. Kamensky	Hoffmann	jidani
41. Naut	Ghinsberg	jidani
42. Zaguky	Crahmalink	jidani
43. Izolv	Goldman	jidani
44. Vladimirov	Feldman	jidani
45. Bumskov	Fundamintky	jidani
46. Manuilsky	Manuilscky	jidani
47. Larin	Luri	jidani
48. Krassin	Krassin	Rus-ji.
49. Cicerin	Cicerin	Rus-ji.

Cred că ați băgat de seamă cum au căutat să-și schimbe numele rusește, ca să poată înșela pe noi. Adevărat lupi îmbrăcați în piele de oaie — Dintre ziariștii (scriitorii la te) din Rusia numai Maxim Gorkhi Rus, restul de 149 sunt jidani. Acum fiindcă am văzut cine conduce Rusia să vedem de ce persecută ei pe creștinii?

Pentru aceasta să vedem ce scrie în Talmudul jidovesc. (cartea lor sfântă?)

Patima jidanilor

de a cuprinde toată lumea și banii ei.

Jidanii trag nădejde ca ursul de coadă că odată ș'o dată ei vor cuprinde toată lumea aceasta, pe popoară le vor robi și le vor omori, iar banii toți îi vor strânge pentru ei. Iată ce zice Talmudul:

„Dumnezeu a dat putere peste a-veea și sângele tuturor popoarelor”. „Israel și Dumnezeu sunt tot una; deci toată lumea este proprietatea jidanilor.

„Un flu al lui Noe (adică un creștin) trebuie omorât chiar și dacă ar fi furat mai puțin de un ban”.

„La un jidan e permis a face nedreptate unui goim (creștin) pentru că scris este: Aproapelui tău să nu-l faci nici o nedreptate. (Se știe că aproapele jidanului e numai alt jidan) nu este scris însă că unui goim să nu-l faci nedreptate. „Despolierea unui goim este ertată”. „Să nu torturezi (schinghești) pe lucrătorul care e din neamul tău, din frații tăi; dar cu ceilalți să faci ce vrei. (Cine nu știe cât de cumplit injură jidanii și bat pe creștinii cari îi au sub mână lor). „Porunca din decalog „Să nu furi” înseamnă să nu furi de la jidani; dar de la un goim e ertat să furi”. Talmudul spune: „Toată lumea este proprietatea jidanilor; deci când un jidan jupoale pe un creștin trebuie să gândească: Eu nu fur, ci iau numai ce-i al meu. Jidanii cred că sunt o națiune sfântă (am codeș) și vor forma o împărăție în care ei vor trăi ca paraziți (păduchii) desfătându-se în munca și în sudoarea celorlalte popoare.

(Denteronomul).

„6. 1. Și va fi, ca după ce Iehova, Dumnezeul tău te va duce în pământul, pe care el cu jurământ l-a promis părinților tăi lui Abraam, lui Isaac și lui Iacob, că ți-l va da: cu cetăți mari și frumoase pe care tu nu le-ai zidit; cu case pline de toate bunătățile pe care tu nu le-ai plinit; (adecă n'al asudat ca să le aduni cu fântâni de apă săpate, pe care tu nu le-ai săpat; cu vii și cu olivi (pomi) pe care tu nu le-ai plantat, din cari tu mâncând te vei sătura”.

Jidovilor apoi nu li-l deajuns că vreau să mănânce totul deagata, dar Talmudul lor le poruncește că după ce au ajuns a stăpâni într-o țară, să omoare pe creștinii și pe toți ceilalți cari nu sunt jidani. (Denteronomul).

„7. 1. Când te va duce Iehova, Dumnezeul tău, în pământul în care intri acum ca să-l lei în stăpânire și va a-lunga dinaintea ta multe națiuni...

Și când Iehova, Dumnezeul tău, ți-le

va da în puterea ta, *tu să le bați; să le perzi cu desăvârșire*, legământ cu ele să nu iochel și milă de ele să nu-ți fie; ci așa să faci cu dănele: Altarele lor să le surpați și stâlpii lor să i sfărâmați și idolii (adică lcoanele, noaste sfinte și tot ce avem noi creștinii stânt) lor cu foc să-i ardeți”.

Deci ei când ajung mari într-o țară, primul lor gând e să distrugă altarele, bisericile și să omoare pe creștinii. Jidovii sunt un mare pericol pentru toate țările, pentru că religia lor ticăloasă le poruncește ca pe toate popoarele să le prade, roblasă și piardă cu desăvârșire. (Denteronomul).

„20. 10. Când te vei apropiă de o cetate ca să lupți contra ei, să o chemi la pace. Și dacă ți se va da răspuns de pace și ți-se va deschide, atunci tot poporul ce este într'ansa să-ți fie tribut (plătească tribut-bir.) și să servească tie”.

„12. Și dacă nu va face cu tine pace, ci se va război contra ta, să o impresori înconjuri. Și dacă Iehova Dumnezeu ți tău, ți va da-o în mână să treacă prin ascușul săbiei toată partea bărbătească din ea. Decât numai pre-femel, pre copii și vitele, și orice va mai fi în acea cetate, toată prada ei răpește-o pentru tine și mănâncă prada dela neamicii tăi”.

„15. Așa să faci tuturor cetăților care sunt de parte de tine foarte, care nu sunt dintre cetățile acelor popoare de alcea. Insa din cetățile acestor popoare pe care Iehova, Dumnezeul tău, le dă ție de moștenire, *nici un suflet să nu lași viu. Ci cu desăvârșire să le perzi așa cum ți-a ordonat tie Iehova Dumnezeu tău.* În Talmud scrie: Celui mai blând dintre șerpi, să-l scoți creierii, iar pe cel mai bun dintre creștini ucide-l. Adică orice jidan e dator să omoare un creștin, fiind convins că în felul acesta se va mântui. Această ură așa de mare le e întipărită la jidani de mici copii. Inainte ca dascălul (învățătorul) să le arate A. și B. îi învață cum să hulească și să batjocurescă biserică noastră creștină, ca atunci când trec pe lângă o biserică de ale noastre să zică: „Șacăt te saține vasaef tăsavinichi halrimi” cuvinte care pe românește înseamnă: „Spurcata spurcaciilor, necurata necurațiilor, să fii afurisită.” Cărțile lor sfinte scriu că pentru jidani e o faptă bună ca pe cât se poate să distrugă sau să deie foc bisericilor nejidovești, sau lucrurilor ce se găsesc în ele, iar cenușa lor s'o arunce în yant sau în apă. Fiecare jidan apoi trebuie să deie bisericilor noastre un număr de ocară și batjocură. Iată dar cum se explică de ce în Rusia bolșevicii sau comuniștii cum își mai zic care sunt jidani dărâmă bisericile, în unele fac magazii de bucate, în altele bagă vite ca în grajd, iar în altele au făcut

cuplurate (casă de desfrâu) Pe cele mici le-au ars, pe cele mari — catedralele — le-au asvârlit în aer cu dinamită, clopotele le-au topit ca să facă obuze de tun cu cari să omore pe creștinii. Pe preoți îi împușcă chiar și în altare, pe unii îi închid prin temuți, pe cei cari se pun contra lor îi omoară cu duimă. Mai jos dau o listă de câți oameni învâțați din Rusia au omorât jidanii de la 7 Noiembrie 1917 până la 1 Ianuarie 1920.

I. Tarul și familia imperială. La carnea lor au tocat apoi două zile.

II. Marii demnitari politici și militari — adică miniștrii și generali din Rusia:

54.650 de ofițeri.
1260.000 de soldați
59.000 de agenți de poliție,
6.775 de profesori
8.800 de medici.
355.250 de intelectuali (ce trăiau de pe urma cărții)
12.951 de proprietari,
58 de episcopi și mitropoliți
1.215 preoți
192.850 de lucrători.
815.000 țărani.

Pe toți aceștia i-a împușcat sau i-a spânzurat Iidovii le-au luat bucatele și au mai murit de foame încă 20 de milioane de suflete. Pe atunci veneau oameni din Rusia cu vaporul la Constanța, cari se puneau în genunchi și plângând cereau de la ai noștri câte o bucată de pâine.

Spuneau că și-au mâncat toate vitele, apoi au mâncat câinii, mățele și apoi chiar copii.

Vor zice unii poate: Dacă sunt jidani în Rusia, cari persecută pe creștinii atunci pe unele dintre sinagogile lor de ce le închid și ard cărțile? Asta e numai praf în ochii lumii. Iată cum e:

Oamenii s'au răsculat pe sate contra jidanilor. Jidanii atunci au fugit la orașe unde sunt mai păziți. Sinagogile lor rămânând fără oameni de la sine se înțelege că trebuiau să fie închise. Iar de arderia cărților lor asta e o nimica toată. Ard câteva sute de cărți vechi și rupte ca să cumpere altele noi. Cu asta prostesc pe creștinii, ca să arate că ei luptă contra tuturor bisericilor.

Nu s'au auzit însă că vre-unul jidan, i-s'ar fi clătit un fir de păr din cap.

Așa ar vrea ei să facă și la noi în România.

Toți bolșevicii noștri (comuniști) sunt jidani, jidovi și prostii de idelle jidovești

Așe să ajute însă Dumnezeu ca să se deștepte și Românii de cap și să vadă pericolul.

Gh. Amancel.

Inv. Sălciua-Turda.

Jaful, fleacul și minciuna.

Cu toată odihna corpului, creșterea, — având menirea sa specială, ca și inima, — lucrează neîncetat. De aceea mi se întâmplă, uneori, să mă scol din patul de odihnă mai obosit de cum m'am culcat. Cum mi s'a întâmplat și mai acum câțeva vreme, pe timpul sărbătorilor. Mi-a venit în minte, așa, ca din senin, *jaful* ce se face de sărbătorile Crăciunului și de Anul Nou și celelalte cu atâtea fleacuri, — ca să nu le zic nebunii, — de *cadouri*... Toată pleava fabricilor jidovești și invențiile lor diabolice, își găsesc rostul în tradiția stupidă a noastră, și locul în inimile plăpânde ale copilașilor noștri.

M'am întristat; totuși, am cercetat mai departe situația, până ce m'am îngrozit de primejdia ce ne așteaptă... Da, ne așteaptă. E alături de noi.

Creșterea nesocotită, educația bolnăvicioasă a tineretului nostru, — în marea lui majoritate, — a întronat în locul *muncii*, *cinstii* și *religiei*, — *jaful* *fleacul* și *minciuna*... În special feciorii de „ban-gata“, cu creeri de câțiși inimi de burete, cari propovăduiesc morala și economia dela înălțime, în timp ce țin piciorul pe grumazul muncitorului cinstit și aruncă aurul țării, cu lopata, în țară și peste granițe, pe totfelul de plăceri ruinătoare, pentru toate fleacurile moderne, momitoare de suflete seci, ca și pentru umflarea pungilor fabricanților de mașini de sport...

Și m'am întrebat atunci:

Ce ar fi dacă s'ar găsi și în țara noastră un regim politic, de fer, care să pună capăt odată acestor jafuri criminal de primejdioase? Ce ar fi dacă, de exemplu, s'ar face o lege care să pedepsească aspru de tot pe mamele ce-și dau copiii să fie crescuți de doici și guvernante streine și care îi cresc, cum e și natural, în simțimintele lor, slăbindu-le astfel nu numai iubirea de neamul românesc, dar chiar și față de propria lor mamă?

Ce ar fi dacă s'ar pedepsi greu de tot luxul acesta ispititor, risipa aceasta revoltătoare ba chiar și părinții cari deprind sufletele copiilor cu jucării stupide și cu minciunile idioate ale unui „Moș Crăciun“ ticălos, cu care au în-

locuit și întunecat rostul celei mai strălucite sărbători de peste an și dumnezeirea Celui născut în staul? Oare, în zilele noastre, așteaptă copiii bogaților venirea Nașterii Domnului, pentru frumosul moral și creștinesc al acestei mărețe sărbători, or așteaptă droaia de jucării scumpe și fără de nici un folos, cumpărate cu bani furati din truda bietului popor muncitor care nu are, poate, în acea zi nici pâinea cea de toate zilele?!

Ce ar fi dacă s'ar confisca, în folosul statului, — fie chiar sub formă de împrumut, pentru un timp oarecare, — tot aurul și toate pietrele scumpe ce ornamează gâtul, urechile, ori labele celor favorizați de soartă, ori de... „Moșul“ împărțitor de hățuri, și s'ar depune în tezaurul țării, ca garanți de viață și de sănătate a statului, până la vremuri mai bune?

Ce ar fi dacă toți stâlpii de cafea și toate haimanalele care consumă fără a produce nimic, ar fi strânși în chingi și li s'ar aplica *munca obligatorie*?

Dar dacă furtul și minciuna s'ar pedepsi cu moartea, ar fi rău oare?

Știu că mi se va spune că pedeapsa cu moartea nu mai corespunde timpurilor noastre... O! Ce slabă argumentație!...

Și ce ar fi dacă toți banii țării s'ar scoate din întrebuințarea lor bancară și s'ar pune în slujba industriei naționale?

Dar averile celor prinși cu mâna până în coate în banul public, averile hoților și ale îmbogățitorilor de război, — oare nu s'ar putea confisca în folosul statului?

Ce ar fi, în sfârșit, dacă s'ar desființa alcoolul și s'ar cruța risipa a 22 miliarde lei care se aruncă în fiecare an, în țara noastră, pe această otrăvă de către turma rătăcită, în afară de încă alte multe miliarde pagube ce decurg, ca o consecință fatală, din acest viciu, precum boale, procese, crime, etc.?

Așa este, Domnilor conducători că ar fi bine?

Dar ca să schimbăm fața acestei nenorocite stări de lucruri, ne trebuie nu numai *hotărâre* și *energie*, ci și *cinste*, și aceasta... să fim sinceri, aceasta ne cam lipsește... M. I. Bozavan

Dela frații pocăiți.

Iată ce-mi povestește fratele pocăit Ghiță al Smarandei din com. S. jud. Arad. În satul nostru printre pocăiți se află două familii una a lui Ilie Scovardă care are o fată și cealaltă a lui Puiu Gavrilă, care nu are nici un copil. Fratele Puiu întreține de câțiva timp legături de dragoste frățească cu soția lui Ilie Scovardă. Vedeți că în legea noastră noi suntem frați și surori chiar dacă tu, ești din Asia iar eu din America Dar să spun mai departe. Azi așa mâine așa, până când ilie Scovardă află că soția sa are relațiuni de dragoste frățească cu fratele său Puiu (nu frate de mamă sau de tată ci fiindcă sunt pocăiți). Când află Ilie Scovardă una ca asta se face foc și pară că dacă era în casa noastră de rugăciuni, casa ar fi luat desigur foc. (Ce păcat că n'a ars) Totuși, om cu judecată de afaceri (toți pocăiți sunt oameni de afaceri pentru că fac pe placul jidanilor) lăță ce i-a spus soției sale. Tu mâine seară îi spui lui Puiu că nu sunt acasă și-l chemi tu la tine, iar eu mă ascund într-o cameră și când vine el tu îl pui să se desbrace și... apoi eu vin, mă fac mănios, îl ameninț cu moarte și el dacă se roagă să-l lert, îl pui să iscalească o hârtie prin care noi vom căpăta bani. (Vedeți pocăiți sunt cei mai cinstiți și morali oameni — așa zic ei).

Au făcut planul și pe lucru.

Femeia lui Ilie Scovardă cheamă pe Puiu la ea spunându-i că bărbatul nu-l acasă. Puiu vine seara într-o cameră se desbrace, bine și se suie în pat cu soția lui Scovardă. În timpul acesta Scovardă era într-o cameră vecină cu un topor într-o mână și cu un revolver în alta. Când se îndrăgosteau cei doi mai bine, hop și Scovardă, care cu o falcă în sus și cu ochii săi omoare dintr-o privire, începe să amenințe pe Puiu că-l împușcă. Se roagă Puiu. Plânge femeia, strigă Scovardă că-l împușcă, dar după o jumătate de ceas de ceartă ajung la învoială, ca Puiu să iscalească lui Scovardă o hârtie în alb. Puiu ca să scape cere hârtie și cerneală care i se dă îndată, fiind pregătite mai de mult. Odată pactul încheiat, că Scovardă nu-l mai omoară și va tăcea, Puiu leacă acasă. Zilele trec și Puiu încetul cu încetul se liniștește când într-o zi se pomenește cu o provocare dela un avocat care-i cere, în termen de 8 zile să predea suma de 200.000 lei pe care a împrumutat-o dela Ilie Scovardă și rămâne trântit. Atunci își aduce aminte că a iscalit hârtia în alb lui Scovardă iar acesta s'a dus și a întăbulat averea lui Puiu, completând hârtia iscalită de Puiu în alb și că Puiu îl datorează 200.000 lei. Fiii... al... fratele Scovardă. Poate nu mă credeți? Interesați-vă la un domn avocat din Chișineu-Criș care e apărătorul lui Puiu în această afacere. Zău chiar seft jidănesc fac frații noștri pocăiți. Ion Pocăit

Rugăm achitați abonamentele!

Cine e barbar?

Vorbind zilele trecute într'un grup de oameni, cineva dintre cozile de topor ale mult răbdătoarelor noastre nații, vroind să bată în L. A. N. C. — credea el — și să fie pe placul stăpânilor lui, răsuflă la un moment dat:

— Eu nu pot să merg cu un „oatid“ barbar, care vrea să spargă geamurile și capetele jidanilor, să omoare, etc. etc.

Este în vorbele acestea tot venimul răilor și toată fărâncicia înșelătoriei este veșnicul cântec al slugilor jidovești din partide, cari negăsind nimic alta împotriva noastră, scornește gogorița cu „barbaria“, spargerea capetelor și a geamurilor (?), pe care n'o cred nici ei, dar cu care speră să prostiască lumea și s'o abată de la calea, spre care se îndreaptă astăzi tot neamul românesc.

Ași fi lăsat fără răspuns buigulă aceasta a unui inconștient, sau hrăpăreț, dar pentru că — din nefericire — întrerupătorul purta haina preotească, l-am răspuns pe loc, scurt și apăsător, cu tot sângele revoltat și cu tot focul durerii răscolite tocmai de reprezentantul unei tagme, pe care noi o venerăm și o sprijinim, dar care — ca orice pădure, oricât de frumoasă — are și ea uscăturile ei:

— Las la o parte brașoava cu barbaria, care nu se vede de nicăieri, căci noi avem programul bine lămurit, scris negru pe alb și propovăduim înfrățirea tuturor românilor și apărarea creștinismului; dar chiar așa dacă n'ar fi eu te întreb, părinte;

— D-tale ți-e milă de jidanii acaparatori, jefuitori și îmbuibăți, păgân și dușmanii neamului nostru, și nu ți-e milă de român, de creștinul, fratele d-tale, speculat, jefuit, scos din pământ și otrăvit pe pământul străbunilor lui?

Așa fel de creștin ești d-ta?

Cine e barbar, noi care apărăm turma, sau acela care ajută lupului să pătrundă în stână? Noi cari voim să salvăm oile, sau acela cari le trădează, mai ales când sunt puși să le păstorească, și le mână spre lupi, sau le îmbrobodesc ochii, ca să nu vadă primejdia, sau, celace este și mai rău, țin nemiscate cu genunchiul pe grumaz, ca să le sfășie lupii mai în voie?

Ce vom face noi cu lupii, asta se vede din programul nostru: pe cei mai proaspeți năvăliți îi vom zburături, să se ducă pe pusturile, de unde au venit; iar celor ce vor rămâne li vom rețea colții și ghilarale, ca să nu mai poată face rău.

Dar ce să facem cu trădătorii și vânzătorii intereselor românești?

Cu aceștia, da, s'ar cuveni cred eu, fim o leacă barbari. Și vom fi, la nevoie.

Pentru ei nici spânzurațiile, când va veni vremea, n'ar fi prea... barbar.

H. Varlam.

Nici un ac dela jidani!

Lumea de azi. Dudaș

Părerii literare.

Călătoriam cândva cu trenul și în compartimentul meu mai aveam de tovarășie și două duduie destul de frumoase ca să-ți pierzi vremea cel puțin admirându-le. Să mă ierte cetitoarele că mă leg de sexul frumos dar știu că pădure fără uscătură nu există, și apoi decând cu drepturile femeiei, ar fi și nefiresc să mai vorbim de ocrotirea ei. Eșim pe arenă așa cum suntem și din frecătura zilei, va eși generația de mâine, așa cum o dorim și-o cere timpul.

Duduiele-tovarășe aveau o toaletă ireproșabilă, căci chiar subsemnatul necunoscător în materie de îmbrăcăminte femeiască a trebuit să admir pantofii, cio-

rapii de mătăasă, rochia și toate părțile goale ale acestor duduie, cu însușiri, ce nu se pot scrie, așa cu una cu două.

Trebue să amintesc că eram în eră rochiilor scurte, când puteai să vezi, tot așa de ușor ca astăzi — eră rochiilor lungi? — mai mult decât nu trebue să vezi, era „bubi-kopf“, și a combinației sprincene smulse.

Am admirat mânușile albe, cu degetele lungi, lungi împodobite discret cu'n inel prețios și unghiile neterminabile, colorate și lucioase.

A trebuit să ascult fosnetul rochiilor și mai mult mângâriul limbei, sunetele acele dragă-lase de femeie, bune mai mult să aducă un zâmbet și să usuce o lacrimă. Era vorba de literatură și mai mult își spunea fiecare gustul și părerea lor despre

literatură în genere. Curios să aflui și lucruri bune, — cine știe ce poate să ascundă și-o haină elegantă și căpușorul împodobit atât de măiestru, de-o mână care a știut pentru ce l'a făcut — m'am prefăcut că privesc undeva într'un punct nedefinit și că mă gândesc — le-am dat a înțelege — la nemurirea sufletelor. Melancolia și visarea prinde ușor la femei.

Să le lăsăm să vorbească și mă silesc să le redau cât mai apropiat de „stare și fapt“.

— Cu ce te mai ocupi dragă?

— Citesc. Citesc grozav. N'ai ideie cât de mult te cultivi, cînd o carte bună și... aici se opri prefăcându-se că se gândește la binele acela „cultură“ și nu la neputința de-a găsi cuvântul.

Una din tranșele părea mai

grozavă și deaceia punea între bările, cu gândul să-și arate deșteptăciunea sau mai bine zis s'o umilească.

— Ce autori preferi mai mult?

Întrebată dădu mefistofelul din cap, oftă ușor, închise ochii, îmbătată probabil de viziunea unui vis, ce nu se mai realizează și începu să nșire:

— Dragă prefer scrierile mantice, știi, de dragoste Maurio Dekobra e dumnezeesc. Scrierile lui mă îmbată și mă duc... știi „Cu inima ntristată“, Madon din tren... Gondola cu chimie și cum îi zice... Serenda Căluș.

— Poate ai auzit și de Myria Harry ce zici de Insula voluptății?

— Minunată. Dar Gheorghe Sand în „El și ea“?

— Grozavă. Dar Victor.. Mar... gar.. Mărgărit în Băețana Prostituată?

Instinctul neamului.

Substratul conștiinței naționale și sentimentului demnității morale este instinctul neamului. Germenul energiei sufletești colective, ce ne leagă de glia pământului nostru stropit cu sângele unei nați întregi, sfântit cu lacrimile unui popor de martiri. Forța vitală generatoare ce ne ține pe toți copiii patriei într-o unitate morală și într-un leagăn scump încheiat prin jertfele străbunilor noștri.

Instinctul neamului a croit înțelegerea multor acte mari românești. Glasul lui a răsunat puternic din negura vremilor trecute și până azi, încheind acum un deceniu prin cel mai conștient eveniment național.

Legenda mântuirii neamului, prisma istoriei noastre ni-l dă prin crâncene lovituri și frământări, prin clocotiri și jertfe, căci el simbolizează atât punctul ultim al românismului înăbușit, cât și culmea proslăvită a gloriei neamului.

Instinctul cuminte al poporului român, în vremuri grele, în timpuri vitrege a fost un lavor nesecat de energie. Iavorul sacrificiilor și svârcolirilor tuturor inimilor românești. El a afirmat încetul cu încetul dreptul la viață liberă și a pus pe picioare proprii națiunea română.

Răsturnând nedreptăți de veacuri, a inaugurat altarul liniștii, muncii și propășirii ființei noastre cu popor.

Instinctul neamului — aceea putere sacră, ne-a asvârlit în focul celui mai năprasnic război. Ne-a dus în grozăvia și vâlmașagul morții eroice, prăbușind înconștient generații întregi în măcelul luptelor. A rupt zăgăzuri nefirești. A dărâmat stâlpii hotarelor înguste.

Cartea patriei e deslănțuirea continuă spre birușină prin lovituri tragice și zguduiri brusce a instinctului neamului.

Azi sărbătorim, plin de entuziasm, înălțarea, triumful ultimului lui triumf și încrezuți în imperialismul puterii lui din care ființăm pașim mai departe

I. Șerban-Voitești.

Părintelui Codreanu.

noii paroh.

Precum aleasa sâmbănță

Dă rodul la secerat,

Astfel buna-Vă credință,

Vă da rodul așteptat.

Precum turma. Vă-ți iubit,

Ca adevărat păstor.

Tocmai așa Vă dorit,

Mic și mare din popor.

Domnul sfânt cu-a sa iubire,

Să Vă fie între popor,

Și Vă jute'n păstorie,

Mulți anii... „Vrednice păstor“

M. Vlaicu Ienopoleanu.

Până când?...

de: Vintilă Petrescu Vrancea

Până când mai rabzi române, umilirea, până când,
Și cu lacrimile 'ngene te-oi vedea mereu plângând;
Rupt, desculț, fără cămașă, văduvit de bucurii,
Luat în răs, scuipat în fața, și robii mai vrei să fii?
Sluga lui... de ce măt, frate iar jidanul tot stăpân?
Până când p'această javră, o vei încălzi la sân
Dumicatul de la gură îl vei da, iar tu flămând
Vei întinde altor mână, ca să-ți dea! Dar până când
Vei răbda un chin de moarte, și pe umeri acest jug,
Vei privi fără revoltă lipitoarele ce sug,
Și-ai întoarce iar obrazul, să-ți-l palmuească el?
Măi române, lasă-ți somnul... nu fii laș, și nici mișel,
Căci strămoșii pân' la tine, pui de lei, pui de voinici,
Uriași cu suflet mare, fost-au ei, iar nu pitici;
Nu prostiți să ducă'n cârcă, pe nemernicii jidani,
Sau să-și vândă a lor suflet, și conștiința pentru bani!.

..

Măi Române... să n'ai teamă, de ce te-ai înfricoșă
Țara asta sărăcită, e a ta... numai a ta,
Căci în vremuri de bejenie, singurel ai săngerat
Ți-ai ascuns amaru 'n doine, și-ai tot plâns și-ai tot oftat..
Azi, ...ai dreptul la osândă, la viață n'ai v' un drept;
Te-au mișit acei ce zilnic, se tot bat cu pumnul 'n plept
Și la orice răspântie, ți-pă sblară... Te-au mișit,
Căci din zi în zi sărace, ești mai slab, mai obidit.
Peste gârboviții umeri, grea povară ți-au tot pus,
Te-au scuipat apoi în fața cum scuipat-au pe Iisus,
Și harapnicul lui Iuda, spatele ți-a sfărțat;
Dela Ana la Caiafa ca și El ai fost purtat,
Și-ai tăcut, și iaci într'una. Dar tăcerea până când?
Până când în asta țară de dreptate-oi fi flămând?
Toți nerozii, toți calceii, toți netrebnicii acum
Au palatel. Tu române, ți faci veacul doar pe drum
Întinzând mâna ciuntă, cerșind mila ori și cul,
O rușine ca aceasta, cred că 'n altă țară nu-ii..

..

Până când cărmuitorii, or avea vată 'n urechi;
Lenea, cinstea, râsul, plânsul, vor face două perechi;
Noi prostiți, privind la graniți, stăm cu mâinile în sân
Som privi cum Iuda vine, să se fac' aici stăpân?...

Țăranul român.

În vâltoarea zilei de astăzi, mă îndrept cu gândul spre țăranul român, singurul rămas în afară de frământările trecătoare a unor timpuri anormale. Spre omul acela veșnic cu fluturături de veselie pe față, cu urări de bine, cu ironii pe buze și cu mândria în suflet că-i român.

Românul rămas la coarnele plugului, de undene vine pâinea cea de toate zilele, românul îmbrăcat în portul strămoșesc și românul în a cărui inimă clocotește un singur simțământ, iubirea pentru țară.

„Büdöșul oláh“ a cărui vigoare, n'a putut-o stinge maghiarimea, mi-e drag, numai fiindcă miroasă — miroasă a român și nu a stărpitură medievală și asiatică.

Miroasă a câmp verde de mătăasă, cu parfum de violele, a muncă de pământ negru, înbăscit

de aur, a ițari, a lână, a cămașă, a cojoc și a căclulă, făcute toate din bogățiile, râvnite de alții, a țării noastre. Țesute din firele de in și cânepă, din lână de țigale și croită din pielea mielului blând. Miroasă a vânt de primăvară, a veselie și bogăție de toamnă. Miroasă a trăsnete și fulgere.

L'ați văzut? Înalt, bine făcut, croit după măsura stejarului din pădure și întărit nu prin vine a nemice de țărături — din încordarea brațelor sale es în relief odgane și frânghii de oțel. Ferească-te sfântul să-i simți strânsura!

Și pe cât de bine făcut, pe atât de frumos împodobit, c'un suflet ales. Bland și liniștit. Muncitor și cinstit. Gata să întindă mâna de ajutor semenului său, gata să ia apărarea oropsitului și să lupte pentru un gând, un ideal

în viață. Îngăduitor dar nu până la umilință. Știe să respecte omul, munca, după cum tot atât de bine știe să urască.

Mi-e drag căci el singur a rămas curat, nepătat de ură și invidie și nefrământat de gânduri și dorinți meschine. El singur știe ce face și-și duce povara zilei, pe acelaș drum al strămoșilor săi.

În dânsul ne este nădejdea dacă mâine niște stărpituri înfumurate, ne vor sili să-i scoatem, de unde s'au vârat. Vagabonzii misterioși, hrăniți din bugete necunoscute, a Rusiei falimentare, ce și-au câștigat locuri, chiar în conducerele noastre. Sectarii și adepții unor idei nenorocite, ce au reușit să câștige în Timișoara 12 locuri iar în Oradla 11. — E prea dureros, să mai amintesc de răutatea și primejdia, ce flutură a roșie de steag comunist.

După cum tot atât este de trist, de nepăsarea acelora ce îngăduie asemenea ascensiuni unor premergători aldezordinei. Mă întreb, numai, cum vor putea lucra ceilalți aleși alături de reprezentanții steagului comunist? Cum?

Căci oricât de optimiști am fi în viitorul nostru, nu trebuie să uităm că parvenirea acestor comuniști dați pe față, poate deveni primejdioasă, dacă nu-i tăiem a-vântul dela început.

Și cu toate acestea, avem puhoiul de români țărani și orășeni, avem guri ce tac și suflete ce se frământă și va fi de ajuns un semn ca să vorbim, de tot ce-i azi străin în țară, ca despre-o poveste veche.

Avem țăranul român, muntele însuflețit, de ajuns să se prăvale ca să nu mai fie nevoie de nimic.

A. Gh.

Sufletul.

Creștine, Cerul ți-a dăruit viață
Prin înzestrarea cu un suflet curat,
Care este totuș doar împrumutat
Trupului cât șade pe-a lutului față.

Deci simțirea când omului pierde
Și corpul zace de veci sub verdeată,
Sufletul cu aceeași albeață
Să fie trimis spre-a cerului sfere.

Vesmântul său să nu fie negrit
De vraja ăstui traiu pătimăș
Căci cu greu chin sufletu-i sortit!

Pe valul vieții fii iscusit vâlas;
Cu fapte bune să-l faci îmbogățit,
Spre a lui odihnă în fericit locaș.

George A. Costea
Inv. Prahova

— De?
— Dragă, sunt lucruri de care nu trebuie să ne mai rușinăm.

Și ca s'o facă „paf“ începuse să-nsire tot ce-a cetit dânsa, înmărmind pe degete:

„În floarea vieții, Cucerirea, Ariana, Țărnuț dragostei, Afrodită, Inimi de femei, Când iubești, fără măcar să pomenească o carte românească, decât doar pe Rădulescu-Niger dar și pe acesta nu știa cum îl cheamă.

— Din autorii români n'ați cetit pe nici unul? Întrebat discret, mai mult fără să vreau.

— Românii și pufniră în răs, de par'că așa fi comis cine știe ce greșală. Am tăcut căci numai avea nici un rost vre'o explicație și m'am gândit în mine:

Cine dracu le-a mai adus și traducerele aceste, dar am strecurat lângă această eșire de re-

voltă și mahnirea că o parte din tineretul nostru, este luat de vârtejul amețitor al acestor scrieri și uită că și noi avem lucruri de valoare, că de le-am cunoaște n'ar mai fi cu putință să ne despărțim de dânsule.

Cine n'a gustat din rândurile mărețe ale lui Mihail Sadoveanu, prozatorul național, acela nu știe ce'nseamnă literatură română.

Nu mai vre'o 40 de lucrări, inspirate și trăite o viață a adus pentru literatura română, cele mai variate și mai profunde simțăminte românești, cu cele mai frumoase descrieri a câmpiilor, munților și-a vieții românești. Ultimul roman „Zodia Cancerului“ încoronează romanele sale istorice, de-o valoare monumentală pentru noi românii.

Se adaugă la acesta fecundul romancier Cezar Petrescu cu

romanele sale: „Intunecare, Simfonia Fantastică, Calea Victoriei și multe alte nuvele, cu cari orice dudușă poate să-și piardă cu folos câteva ceasuri. Tot la aceeași înălțime stă romancierul divin Rebreanu cu Ciuleandra tradusă și'n franțuzește și Crăișorul în care ne vorbește despre Horia. Și tot așa pe rând putem adăuga pe I. Agârbiceanu, Dongorozi, Teodoreanu, Speranță și mulți alții, pe cari un doritor de literatură română, îi poate găsi la orice librărie din țară.

Nu e vorba aicea de-o recenzie a acestor cărți, ci de-un îndemn la tot ce-i românesc. Noi avem tot atât de buni scriitori, ca și alte țări, tot atât de fanatici în menirea lor, numai că ai noștri înloc să ne descrie viața unei prostituate ne duce cu gândul și inima la brazda neagră răstur-

nată de țăranul vesel, pe câmpiile noastre, prin munții noștri cu frumusețea povestită de bătrânii noștri, la petrecerile lor, la bucuriile și necazurile lor, în trecutul și viitorul nostru de aur și de aceia trebuie să le cunoaștem.

Atunci când noi avem o literatură atât de bogată, variată și morală, n'ar trebui să ne gândim nici odată la toate stupiditățile de rând și dacă vrem să petrecem câteva ceasuri plăcute, o carte de un autor român, ne dă ceea ce dorim.

O simțim o trăim și cine e român și prețuește scrisul românesc n'o părăsește niciodată.

Gh. Atanasiu.

Dnii ceferiști sunt în special rugați să binevoiască a-și achita abonamentele!

Partidul poporului

a ținut în 23 a. l. c. în București un congres extraordinar la care au luat parte peste 2000 de delegați din toată țara.

A vorbit dl. general Averescu, care a făcut un aspru rechizitoriu actualului guvern, înșirând tot atunci faptele mărețe săvârșite de partidul poporului în timpul cât a fost la conducere.

Impresie penibilă a făcut asupra congresiștilor conținutul declarației pe care a făcut-o dl. Cicio Pop în Camera ungară în 1916 când a declarat România război Austro-Ungariei, care declarați a fost cutită la congres.

Au mai vorbit dnl. Cudălba, fornescu, Prile, Goga și alții.

La urmă dl. general Averescu a încheiat ca membrii să fie gata să vină în Capitală, la orice chemare a d-sale.

„Legiunea română”

de asemenea a avut o întrunire în Capitală la care au vorbit dnl. generali: Marășescu, Livezeanu, Moșoiu și alți reprezentanți ai societăților naționale-patriotice. Și aceștia au înflăcărat conducerea actuală și au pretins înălțarea din funcțiile de directori ministeriali a dlor: Bocu, Rădulescu și Moldovanu.

Ura și nemulțumirea în contra guvernului se manifestează în toate părțile, dar oare totuși n'ar fi mai bine să-și dea mâna ca frații, să cumpănească împreună ce este bine, ce este rău și ce trebuie făcut?

Atunci Țara ar avea folos de conducători, ar fi mulțumită și i-ar preamări!

Cât de dureros este că se stăruie și pe mai departe în păcatul național de a se da penzie minoritarilor funcționari cari n'au voit să depue jurământul de credință față de statul român.

Până acum s'au înregistrat 25.000 cereri. Oricine poate face socoteala câte miliarde se aruncă în felul acesta dușmanilor ticăloși, din cele mai critice timpuri.

Procedura aceasta este jignitoare nu numai pentru fiecare bun român, ci și pentru minoritarii loiali, cari au rămas în serviciul noului stat.

Dacă a fost vorba să facem cu orice preț cadou de miliarde, atunci erau cu mult mai îndreptățiți optanții să-l primească. Ce jale și ce suspin!

Ce este New-York City?

Iată răspunsul unui american la această întrebare:

New-York City sau Megalopolis are 5.600.000 locuitori, între cari două milioane străini. În New-York City sunt mai mulți italieni ca la Roma, mai mulți irlandezi ca la Dublin, mai mulți germani ca la Bremen și o zecime a tuturor evreilor din lume. Sunt mai multe telefoane ca la Londra, Paris, Berlin și Leningrad împreună. Cele mai lungi poduri din lume, în număr de cinci, se află acolo: lungimea fiecăruia trece de o milă. New-York City are peste 2000 cinematografe și teatre, peste 1500 biserici de toate confesiunile. La fiecare 52 secunde sosește câte un tren. Numărul vizitatorilor străini se ridică zilnic la 300.000. La fiecare 13 minute se celebrează câte o căsătorie și se înregistrează o naștere. Din 10 în 10 minute se înființează câte o firmă nouă și la fiecare 15 minute se produce un faliment. În fiecare oră se construiește câte o clădire nouă. Aceasta e New-York City.

Lista d-lor preoți, cari datează ziarului.

(urmăre)

Din Nr. trecut lei 17.600.

I. Cosma în Buteni din 10 V. 925 până la 1 XI. 925 lei 80, N. Toma în Cil din 10 V. 925 până la 31 XII. 929 lei 880, T. Radaf în Govoșdia din 10 V. 925 până la 10 VI. 926 lei 170, R. Ioja în Neagra din 10 V. 925 până la 21 XII. 927 lei 60, M. Miclean în Secaș din 10 V. 925 până la 16 II. 929 lei 300, L. Ioja în Selegeni din 10 V. 925 până la 31 III. 930 lei 930, I. Tirla în Slatina din 10 V. 925 până la 31 III. 930 lei 930, P. V. în A. din 10 V. 925 până la 31 III. 930 lei 930, I. Sirban în Bodești din 10 V. 925 până la 31 III. 930 lei 890, I. Petrișor în Ocșor din 10 V. 925 până la 31 III. 930 lei 930, I. Coroi în Lazuri din 10 V. 925 până la 31 III. 1930 lei 930, A. Florea în Prăvăleni din 10 V. 925 până la 31 III. 930, lei 930, C. Micluș în Aciuța din 10 V. 925 până la 1 VIII. 927 lei 370, A. Gligor în Bănești din 10 V. 925 până la 1 IV. 928 lei 530, N. Hărduf în Dumbrava din 10 V. 925 până la 1 VII. 928 lei 80, C. Lazar în Hălmațiu din 10 V. 925 până la 10 I. 926 lei 100, V. Uscatescu în Leasa din 10 V. 925 până la 15 I. 927 lei 280, I. Cristea în Lunșoara din 10 V. 925 până la 31 III. 930 lei 770, L. Juga în Măgulea din 10 V. 925 până la 31 III. 930 lei 325, D. Mănafe în Poenari din 10 V. 925 până la 1 VI. 928 lei 300. **Totali 28.315.**

(Va urma.)

Din Galșa Jud. Arad.

Având loc alegerile de primar din com. noastră în ziua de 9 Martie a. c. a reușit să fie ales dl. Teodor Ardelean, care a făcut pact cu străinul. În ziua următoare de 10 Martie noul primar a cucerit toate străzile comunei pe cal călări cu o zdroaie de străini după dânsul și cu muzica care întona note și marșuri ungurești și nemțești. Publicul românesc, cu sentimente adevărat naționale s'a revoltat foarte mult, pentru faptul că un domn primar român cu clase medii și fost funcționar la Casa Cercuală din Arad, înpostul Patimelor dă un astfel de exemplu tinerimii, care e destul de demoralizată încurajând totodată și pe stăini, pentru a-și putea bate mai bine joc de ce avem noi mai sfânt „Religia”, prin care am putut rezista, de nu ne-am pierdut graiul. O durere și rușine nemaipomenită pentru comuna noastră.

un alegător.

Programul de Duminică al Cinematografelor.

Central: POTOPUL, film sonor cu Dolores Costello și George O'Brien.
Select: DAMA MASCATĂ cu Brigitte Helm, Franz Lederer și Warwick Ward.
Elite: SPAIMA FERMIERILOR, cu Ken Maynard.
Gal: FIICELE EVEI, cu Anny Ondra.

Sprijiniți Comerțul Român!

INFORMAȚIUNI.

Duminică 23 Martie s'a sfințit la Mănăstirea Cernica, lângă București cu deosebită solemnitate, drapelul Tineretului L. A. N. C.

Au luat parte un număr mare de studenți și tineri titrați, delegați ai organizațiilor studențești și ale L. A. N. C. precum și un public numeros.

Diaconul Ion Popescu-Mozdcent, a ținut o frumoasă predică.

După oficierea serviciului religios, **d. docent dr. V. Trifu**, președintele Tineretului L. A. N. C., încredințează drapelul d-lui **Ion V. Emilian**, vicepreședinte, care mulțumește camarazilor pentru cinstea ce i s'a făcut. **D. inginer M. P. Florescu**, vorbește din partea d-lui profesor **A. C. Cuza**, d. C. Stari din partea Uniunii Naționale a studenților creștini din România, d. **Ianca** în numele Centrului studențesc București; iar d. **N. S. Ionescu** aduce salutul Legiunii „Arhanghelul Mihail”.

Părintele Zostma, starețul Mănăstirii Cernica, asigură pe cei prezenți că monahii își vor îndrepta rugăciunile pentru izbânda celor cari se grupează în jurul drapelului sfințit.

După amiază a avut loc o consfătuire a conducătorilor, luându-se importante decizii.

Iubiți cititori, fiți buni și cetțiți numele licențiatilor dela facultatea de drept din Iași, sesiunea Ianuarie-Februarie și îngroziți întrebați-vă: Trăim noi în România sau în Palestina, este Iași oraș Românesc ori iudevesc?

Iată-l Bronstein Pesea, Bercovici Pleneles, Bercovici Moise, Bonescu Emil, Comănescu Ernest, Cervenacov Th. Creșan Leonid, Cassert Petru, Căcu Aurel, Comarov Hascail, Davidsohn Isaac, Dimitrov Neculai, Goldstein A. Jean, Ghidale Lazăr, Gatoschi Aglaia, Gross Emanoil, Gheorghiu Traian, Harizamenov Vlad, Haimovici Heinrich, Isacovici Alexandru, Iamandi E. Maria, Ilic Kalman, Leca O. Const., Margine Th., Meserschnid Cristian, Marton Alex., Natansoha Nuță, Purice Martirie, Raicher M. Leib, Robu Vasile, Radovici C. Gh., Ratușnai Vladimir.

Comitetul Federației Corpului didactic din județul și orașul Arad este următorul:

Președinte, prof. Al. Constantinescu vicepreședinți: d-nii T. Moise, D. Boariu; secretar prof. Ed. I. Găvănescu, casier: M. Lucuța, director de școală primară.

Noul comitet a fost primit cu vii aplauze.

ADUNAREA ASOCIAȚIEI „UNIREA C. F. R.” — În sala primăriei s'a ținut Duminică adunarea generală a filialei Arad a asociației Unirea C.F.R. Demisionând vechiul comitet a fost ales unul nou în frunte cu d. ing. Gh. Ispravnicu, și compus din d-nii inginer Horațiu Hristea, ing. Ludovic Farkas, Iulian Stoicescu, Aurel Rondoleanu, Ramiro Georgescu, Corneliu Pop, Pascu Nedescu, N. Frumuzache I. Onofrei, Gh. Cocuța, T. Mesaros, Pavel Volan, Bența Teodor, inginer Oct. Ambruș, Iosif Săbăilă, Ștefan Bichicean, Gheorghe Petrușan, Atanasie Tomescu, N. Botici, D. Costopol, D. Pop, inginer P. Zamfirescu, Marin Bleau, Iordan Emeric, R. Tașcă, Ștefan Martinescu, T. Șimăndă, N. Niculescu, Teodor Drăgălina, A. Tivadar, Dobra Nicolae și Dr. D. Benea.

Sperăm că asoc. „Unirea” va face tot posibilul pentru îmbunătățirea sorții bietilor ceferiști, fiindcă mulți dintre ei luptă cu greutate materiale, mari și menite să le scurteze viața mizerabilă, în care nu mai au parte de nici o zi senină, de veselie.

În județele, unde au fost aleși deputați, numiți mai târziu directori ministeriali-regionali, vor fi alegeri partiale, fiindcă directorul ministerial nu poate fi totodată și deputat.

Dece să nu poată? tot așta în pravă fac ei și 'ntru'n post și 'n cialalt!!

Un ziar scrie că în Polonia a fost prins un escroc român. Și va fi executat autorităților noastre. Curios lucrul jidanul Frickelman, — căci despre el este vorba, a excrocat soc. „Plumbul” cu 500.000 lei și apoi a fugit peste graniță, merită deci cinsitul nume de excroc pe lângă cel de Frickelman, pe care la moștenit... dar eu întreb de ce oare să fie numit excrocul jidan Frickelman „excroc român”? Poate ca să ne facă cinste?

Poșta Redacției

Prietenului țăran din Moneasa. Iată pare rău că cu ocaziunea venirii d-tale la țară, la Arad, nu ne-am întâlnit, nefiind acasă când m'ai căutat. Te rog adă cu d-ta, când vii, tot felul de date referitor la pădurea vândută de jidan Solomon Scholm Bela, Hertz, Ghedeon I. și Dideldorf, în timpul ultim, cam de 2 ani încoace. Avem nevoie și de aceste date pentru completarea memoriului — denunț, ce-l vom înainta Ministerului. Cu dragoste și frație.

D-lui R. B. în G. Fii sigur că voi veni cu toți la rând, După lista d-lor preoți va urma a dlor învățători, advocați etc. Nu este pădure fără uscături, dar uscăturile trebuie arse, aruncate în „focul Gheenei” — ar zice Sfânta Ta. Sincere salutați.

D-lui Nicolae B. în V. Ne pare foarte rău, dar nu mai putem cruța pe nimeni, fiecare va fi improcuat, fiindcă am așteptat destul ani de-a rândul, ceea ce fără să vrei, o recunoști. Dta. Știm că-l criză mare, dar dacă este bunăvoință multe lucruri bune se pot face la omul împrumut și totuși își face datoria! Salutați cordiale!

PRIMĂRIA comunei Radna.

No. 429/1930.

Publicațiune.

Primăria comunei Radna, publică licitație cu termen scurt pe ziua de 12 Aprilie 1930 ora 10 pentru regularea păraelor Rădnuța.

Licitatiunea se va ține în conformitate cu legea contabilității publice, caetul de sarcini se poate vedea zilnic în biroul notarial în oarele oficiale.

Concurenții vor depune odată cu oferta închisă și sigilată și o garanție de 5% din suma oferită în numerar sau în efecte garantate de Stat.

Această garanție urmează a se depune la Administrația Financiară despre ce se va anexa recipisa originală.

Această licitație este declarată de urgență.

Radna, la 22 Martie 1930.

Primăria:

A APĂRUT:
BADER CODEANU
Dramă populară în 2 acte
de
TIBERIU LUPU
Editura Anca
CLUJ

